

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P.K.O.—730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIAŁYSTOK, Sienkiewicza 27, tel. 15-86; BIEŁSKO, Sl. Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BRZEŚĆ n. B., Pułaskiego 1; BYDGOSZCZ, Grunwaldzka 7, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Dęblińska 11, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4, tel. 287; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 241. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 14 września 1933 r. w sprawie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla ustalenia warunków pracy i płacy straży leśnej na obszarze województw warszawskiego, białostockiego, lubelskiego, łódzkiego i kieleckiego na rok służbowy 1933/34.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

241.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 14 września 1933 r.

w sprawie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla ustalenia warunków pracy i płacy straży leśnej na obszarze województw warszawskiego, białostockiego, lubelskiego, łódzkiego i kieleckiego na rok służbowy 1933/34.

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z 18.VII. 1924 r. w przedmiocie uprawnień Ministra Pracy i Opieki Społecznej do powoływania Nadzwyczajnych Komisji Rozjemczych do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 686) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Powołuję niniejszem Nadzwyczajną Komisję Rozjemczą dla ustalenia warunków pracy i płacy straży leśnej na obszarze województw warszawskiego, białostockiego, lubelskiego, łódzkiego i kieleckiego na rok służbowy 1933/34.

§ 2.

Przewodniczącym tej Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej mianuję p. Wacława Preniera, Inspektora Pracy II Okręgu.

§ 3.

Skład tej Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej poza delegatami rządowymi określam w następujący sposób:

- Związek Właścicieli Lasów wyznaczy 5 przedstawicieli,
- Związek Zawodowy Straży Leśnej Rzeczypospolitej Polskiej wyznaczy 1 przedstawiciela,
- Związek Zawodowy Robotników Rolnych Rzeczypospolitej Polskiej wyznaczy 1 przedstawiciela,
- Chrześcijański Związek Zawodowy Robotników Rolnych Rzeczypospolitej Polskiej wyznaczy 1 przedstawiciela,
- Związek Zawodowy Leśników Rzeczypospolitej Polskiej wyznaczy 1 przedstawiciela,
- Związek Zawodowy Robotników Rolnych i Leśnych w Polsce Związku Związków Zawodowych wyznaczy 1 przedstawiciela.

§ 4.

Pierwsze posiedzenie Komisji wyznaczam na dzień 26 września 1933 r. o godzinie 11-iej w gmachu Ministerstwa Opieki Społecznej.

Minister Opieki Społecznej:

(—) Hubicki.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Pan Prezes Rady Ministrów Janusz Jędrzejewicz udał się w dniu wczorajszym na Zamek, gdzie był przyjęty przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, którego informował o bieżących pracach Rządu.

Pan Rrezydent Rzeczypospolitej przyjął w dniu wczorajszym ambasadora polskiego w Londynie, p. Skirmunta.

Z Prezydium Rady Ministrów.

Dnia 21 b. m. wieczorem udaje się do Gdańska P. Prezes Rady Ministrów Janusz Jędrzejewicz.

Wizyta ta, która potrwa jeden dzień, jest odwzajemnieniem za oficjalną wizytę, złożoną w początku lipca r. B. Rządowi Polskiemu przez obejmującego wówczas urządowanie prezydenta Senatu gdańskiego p. dr. Rauschninga.

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Wczoraj, o godz. 12.35 wyjechał do Paryża P. Minister Spraw Zagranicznych Józef Beck wraz z małżonką. Na dworcu żegnali P. Ministra Podsekretarze Stanu PP.: Lechnicki i Szembek, ambasador R. P. w Waszyngtonie Patek, dyrektor Protokółu Dyplomatycznego M. S. Z. Romer, Komisarz Rządu na m. st. Warszawę Jaroszewicz, gen. Burhardt Bukacki, naczelnik Wydziału Prasowego M. S. Z. Przesmycki i inni. P. Ministrowi towarzyszą: Szef Gabinetu p. Dębicki oraz sekretarz osobisty p. Friedrich.

Z Ministerstwa Skarbu.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że w dn. 16 b. m. zostało wydane następujące obwieszczenie:

Podaję niniejszem do publicznej wiadomości, że osoby, pragnące wykorzystać uprawnienie, wynikające z par. 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7 września 1933 r. o wypuszczeniu 6% pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 507), t. j. żądać spłaty swych należności od Skarbu Państwa w obligacjach 6% Pożyczki Narodowej winny:

- 1) najpóźniej do dnia 4 października 1933 r. zgłosić się do właściwej władzy asygnującej II względnie III instancji o wydanie zaświadczeń, opiewających na kwoty, za które zainteresowani mają zamiar nabyć obligacje;
- 2) w okresie od 28 września 1933 r. do 7 października 1933 r. dokonać subskrypcji obligacji 6% Pożyczki Narodowej w kasie jednego z urzędów skarbowych, składając zamiast gotówki wspomniane zaświadczenia.

Cena obligacji w takich wypadkach wynosić będzie zł 94.80 za 100 nominału, uwzględniając bonifikatę w wysokości 1/2% miesięcznie, przewidzianą w paragrafach 5 i 6 wyżej powołanego rozporządzenia.

Zaświadczenia, o których mowa w punkcie 1, wydawane będą zainteresowanym za pokwitowa-

niem tylko na sumy, pokrywające się całkowicie z należnościami, przeznaczonymi na subskrybowanie Pożyczki Narodowej.

Warszawa, dnia 16 września 1933 r.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Ministerstwo Spraw Wojskowych postanowiło w ostatniej nieomal chwili przed otwarciem Wystawy „Przyroda, Zdrowie i Opieka Społeczna” skorzystać z jej zasadniczego charakteru i poza zgłoszonym dużym ogólnym stoiskiem w pawilonie 9-ym. urządzić jeszcze w pawilonie 17-ym drugie stoisko dla pokazu p. n. „Umundurowanie, wyżywienie i zakwaterowanie w wojsku”.

Pokaz ten, oprócz szerokiej popularyzacji tego najdroższego dla serca każdego Polaka pojęcia — wojska polskiego, jest jednocześnie zbliżeniem armii do najszerzszych mas społeczeństwa, pogładowem i szczegółowem zapoznaniem ich z tem, czego normalnie w życiu codziennem widzieć nie mogą, a mianowicie, jak polski żołnierz jest ubrany, jak mieszka, jakie ma warunki higieniczne, jak się żywi i jak spędza swój wolny czas w koszarach.

Ujęty w szerokie ramy pokaz umundurowania i oporządzenia pogładowo udawadnia, że jakość materiałów, surowców i fabrykatów, używanych w tym celu przez władze wojskowe, stoi istotnie na wysokości. Na specjalną uwagę zasługują wypływające z powyższego pokazu fakt, iż w ostatnich latach za inicjatywą władz wojskowych została przyjęta wyraźna tendencja jaknajdalej idącego eliminowania wyrobów i surowców zagranicznych i zastępowania tychże krajowemi, ponieważ jakość tych ostatnich przy rozwoju polskiego przemysłu jest niejednokrotnie znacznie wyższa od produktów zagranicznych. Interesujące też są wykazane na stoisku dążności władz wojskowych do znormalizowania wszelkiego sprzętu, używanego w wojsku, a jednocześnie do osiągnięcia w nich ostatniego wyrazu techniki naukowej i praktycznej.

Niezmiernie interesujące też są: wystawiony fragment laboratorium wojskowego oraz zademontrowane publicznie przepisy, ustalające warunki techniczne materiałów wojskowych. Pomyślnie ta część wystawy wojskowej wykazuje popularnie, że intendentura wojskowa stoi na wysokim poziomie naukowym i technicznym, że nabywane przez nią materiały, fabrykaty i surowce są najpoważniej i najszlachetniej badane, co daje gwarancję, że żołnierz polski otrzymuje artykuły przedniej jakości i że pieniądz publiczny jest wyzyskany oszczędnie i celowo.

Wystawiony przez miejscowy pułk piechoty piękny fragment świetlicy żołnierskiej świadczy, że władze wojskowe pieczołowicie dbają o potrzeby kulturalne żołnierza. Dowiadujemy się z tego fragmentu, że niemal identyczne świetlice, urządzane oszczędnie we własnym zakresie sposobem gospodarczym, posiadają wszystkie jednostki wojskowe.

Niezmiernie pauczające też są wystawione jadłospisy kuchni żołnierskiej za ostatnie tygodnie. Widać z nich wyraźnie, iż żołnierz nasz otrzymuje wyżywienie dobre, zdrowe, urozmaicone i odpowiadające jego wysiłkowi w służbie, a jednocześnie dostosowane do jego fizycznego rozwoju.

Zawdzięczając wystawieniu wszystkich eksponatów w naturze, systematycznemu i planowemu ich rozmieszczeniu oraz treściwemu i obrazowemu ujęciu całości, dział intendencji wojskowej stanowi jeden z najciekawszych działów Wystawy. Należy zaznaczyć, iż został zmontowany w bardzo krótkim czasie, udekorowany i urządzony we własnym zakresie skromnymi środkami i tanim kosztem. Tem więcej więc należy ocenić jego okazałość i świetną organizację.